

«Παρεμβαίνοντες...»

Αποκρίσεις σὲ ὑπεύθυνους Γονεῖς Ἑνότης 7: Συγκρούσεις καὶ ἀνοχή μέσα στὸν Γάμο

**α. Τί εἶδους συγκρούσεις μπορεῖ νὰ δεῖ κανεὶς
ἀνάμεσα στὰ ἀνδρόγυνα;**

Ἔρχονται καμιά φορὰ ζευγάρια στὸ ἰατρεῖο μου, ποὺ εἶναι στὰ πρόθυμα τοῦ διαζυγίου καὶ καμιά φορὰ τοὺς κρατάει μόνο τὸ γεγονός, ὅτι φοβοῦνται πὼς θὰ ἔχουν τὴν ἀπόρριψη τοῦ περιβάλλοντός τους, ἢ ὅτι θὰ χάσουν τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας χωρίζοντας!

Προσπαθῶ σὲ κάποιες περιπτώσεις ἐπὶ ὥρα νὰ καταλάβω, ποῖο εἶναι τὸ ἀντικείμενο τῆς σύγκρουσης καὶ δυσκολεύομαι, ἀλλὰ δυσκολεύονται καὶ οἱ ἴδιοι, καὶ ὅταν τοὺς ζητᾶς νὰ τὸ ὀρίσουν εὐθέως λένε, ὅτι εἶναι καθημερινὰ μικρογεγονότα καὶ ἀφορμές («βγάλε τὰ σκουπίδια» ἢ «κοίμισε τὰ παιδιὰ, διάβασέ τους ἓνα παραμῦθι»...).

Καὶ ὅμως, ὅσο καὶ ἂν φαίνεται ἀπίστευτο, εἶναι δυνατόν αὐτὰ νὰ δημιουργήσουν ἐμπόλεμη κατάσταση μέσα στὸ σπίτι.

Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἐξαντλήσουμε τὸ θέμα, μιλώντας ἐδῶ γιὰ ἐγωϊσμό καὶ τῶν δύο, πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι ὑπαρκτό. **Τίς** περισσότερες φορὲς πιστεύω, ὅτι πίσω ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἄκαμπτη στάση, ὑπάρχουν προκαταλήψεις βαθιὰ ριζωμένες καὶ στοὺς δύο.

Μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀποψη τοῦ ἀνδρα, ὅτι αὐτὸς ἔχει τὸν πρῶτο λόγο σὲ ὅλα καί, κατὰ συνέπεια, ἡ ἀποψή του θὰ πρέπει νὰ γίνεται ἀποδεκτὴ. **Μπορεῖ** νὰ εἶναι ἡ προκατάληψή του ἀπέναντι στὸ γυναικεῖο φύλο, πού (ἂν καὶ πέρασαν 2.000 χρόνια μετὰ τὸν Χριστὸ ποὺ κατάργησε τὴν δουλεία καὶ καθιέρωσε τὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων), θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀποψη τῆς γυναίκας εἶναι μικρότερης σημασίας, ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸ ὁμολογεῖ ἀνοικτά!

Απὸ τὴν μεριά τῆς γυναίκας, εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχει ὁ φόβος τῆς ὑποταγῆς, κάτω μάλιστα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν συγχρόνων φεμινιστικῶν ἀπόψεων καὶ αὐτὸ νὰ τὴν δυσκολεύει στὸ νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν γνώμη τοῦ ἀνδρα της.

Ἐπίσης καὶ γιὰ τοὺς δύο ἰσχύει, ὅτι μπορεῖ νὰ φοβοῦνται, ὅτι ὑποχώρηση ἀπὸ τίς θέσεις τους μπορεῖ νὰ σημαίνει ἓνα κακὸ προηγούμενο, ποὺ θὰ ἔχει, σὰν ἀποτέλεσμα, νὰ κάνουν συνέχεια ὑποχωρήσεις μέσα στὸν Γάμο καὶ ἔτσι νὰ βρίσκονται στὴν θέση τοῦ θύματος!

Ωστόσο, δὲν λείπουν καὶ οἱ περιπτώσεις πού ἔχουμε συγκρούσεις γιὰ μείζονα θέματα, ὅπως εἶναι ἡ διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν, ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση, ἡ τεκνογονία, οἱ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις καὶ ἄλλα.

Εδῶ δὲν μπορεῖ πάντα νὰ καθοριστεῖ μὲ ἀκρίβεια ὁ τρόπος στάσης, γιὰτι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν σοβαρότητα τοῦ θέματος καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν συζύγων.

Εξ ἄλλου, ὑπάρχουν περιπτώσεις ὅπου ἡ αἰτία τῶν συγκρούσεων πρέπει νὰ ἀναζητηθεῖ στὸ ὅτι οἱ σύζυγοι περιφρονοῦν ὁ ἓνας τὸν κόπο τοῦ ἄλλου καὶ τονίζουν μόνο τὸ δικό τους ἔργο. **Π**ολὺ συχνὸ εἶναι τὸ φαινόμενο νὰ ὑποτιμοῦν οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γενικότερα ἡ κοινωνία μας, τὸ ἔργο τῆς γυναίκας στὸ σπίτι.

Ετσι, ὅταν γυρίζει ὁ ἄνδρας ἀπὸ τὴν δουλειά, περιμένει νὰ τὸν ὑποδεχθεῖ μιὰ ξεκούραστη καὶ χαμογελαστὴ σύζυγος. **Ο**μως αὐτὸ εἶναι οὐτοπία, ἐπειδὴ ἡ γυναίκα ἔχει ἤδη τὴν δική της δουλειά στὸ σπίτι μὲ τὸ νοικοκυριὸ καὶ τὸ μαγεῖρεμα. **Ο**ταν μάλιστα ἔχει καὶ παιδιὰ, τότε δὲν τῆς μένει καθόλου προσωπικὸς χρόνος! **Τ**ότε θὰ περιμένει καὶ ἡ ἴδια ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς ἀντίστοιχα νὰ τὴν ξαλαφρώσει καὶ νὰ τῆς συμπαρασταθεῖ συναισθηματικά, τουλάχιστον...

Ετσι δὲν ἀποκλείεται νὰ ξεκινήσει ἓνας καβγάς πού θὰ μποροῦσε νὰ ἀποφευχθεῖ, ἂν ἀπλὰ ὁ σύζυγος ἀναγνώριζε τὴν θυσία τῆς γυναίκας του, ἔστω καὶ ἂν δὲν πρόσφερε μεγάλη βοήθεια στὸ σπίτι. **Π**ολὺ συχνὰ τὸ ἀκούω αὐτὸ ἀπὸ τὶς γυναῖκες πού λένε, ὅτι «δὲν θέλω νὰ βάλει τὴν ποδιά, ἀλλὰ τουλάχιστον νὰ πεῖ μιὰ καλὴ κουβέντα, νὰ μὲ στηρίξει!».

Επειτα, εἶναι τραγικὸ τὸ ὅτι καὶ ἡ ἴδια ἡ κοινωνία δὲν δίνει τὴν πρέπουσα βαρὺτητα στὸ ἔργο τῆς μητέρας. **Ε**ἶναι κωμικὸ ταυτόχρονα νὰ δίνει τὸ κράτος ἐπίδομα (...) σὲ μιὰ μητέρα μὲ τρία παιδιὰ (καὶ μάλιστα, μόνο γιὰ τὰ τρία πρῶτα χρόνια ἀπὸ τὴν γέννηση τοῦ παιδιοῦ), ὅταν αὐτὰ δὲν φτάνουν οὔτε γιὰ τὶς πάνες τοῦ μωροῦ! **Θ**ὰ ἔπρεπε κάθε μέρα νὰ βγάζουν στὴν τηλεόραση πολὺτεκνες μητέρες καὶ νὰ τὶς δίνουν ἐπαίνους καὶ βραβεῖα...

Αντ' αὐτοῦ συζητεῖται ἡ κατάργηση καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιδόματος, ὅταν τὸ εἰσόδημα εἶναι πάνω ἀπὸ (...) τὸν μῆνα!

*Ὁ Παιδο-Ψυχίατρος
Ἔπεται συνέχεια*

20.9.2026 ἐκ. ἡμ.,
† Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Πλακίδα
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ